

به میرزا ملکم خان

جناب جلالتمآب ناظم‌الدوله دام مجدالعالی^۱

مرقومه عالي رسيد از صحت مزاج شريف محتوظ گشتم چون رسم نیست که يك شخص معزز محترمی را بجوابهای ملبس بلباس پليتیک معطل نگاهدارم و جواب را از اين چاپار با آن چاپار بگذارم، اين است که جواب جناب عالي را پوست كنده و صريح زحمت میدهم. راست است چند وقتی بود که بنا بغیرت و وطن پرستی بعضی مذاكرات من می کردم و به شنیدن و گفتن بعضی مطالب هم بی ميل نبودم و لی از وقتی که بدوم کرو رضرب خوردم همم صرف اصلاح امورات شخص خودم گشت، بكلی از آن مذاكرات صرف نظر کردم و بخاطر شریف جناب عالی هم استحضار می دهم که من درین عنوانات نیستم و بعضی عرايض را تکليف خودم نمی دانم که در خاکپای مبارک اعليحضرت قدر قدرت شاهنشاهی ارواحنا فداء عرض واظهار نمایم. البته جناب عالی هم بتکليف نمک بحالی و درستی خودتان عمل خواهيد کرد و اگر ساندن بعضی عرايض را بسمع مبارک لازم میدانيد بتوسط ديگري خواهيد رسانيد. اينجا نب بكلی در اين مطالب صرف نظر دارم و خيلي افسرده و دلتنيگ و بعبارت آخری از خودم و دنيا و بزرگی و از همه چيز بيزارم.

في شهر جمادى آخر.^۲